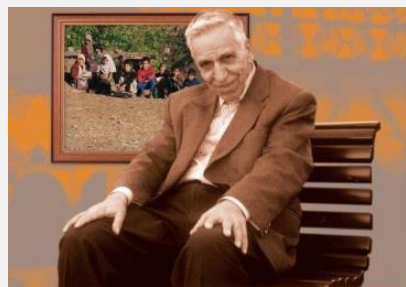
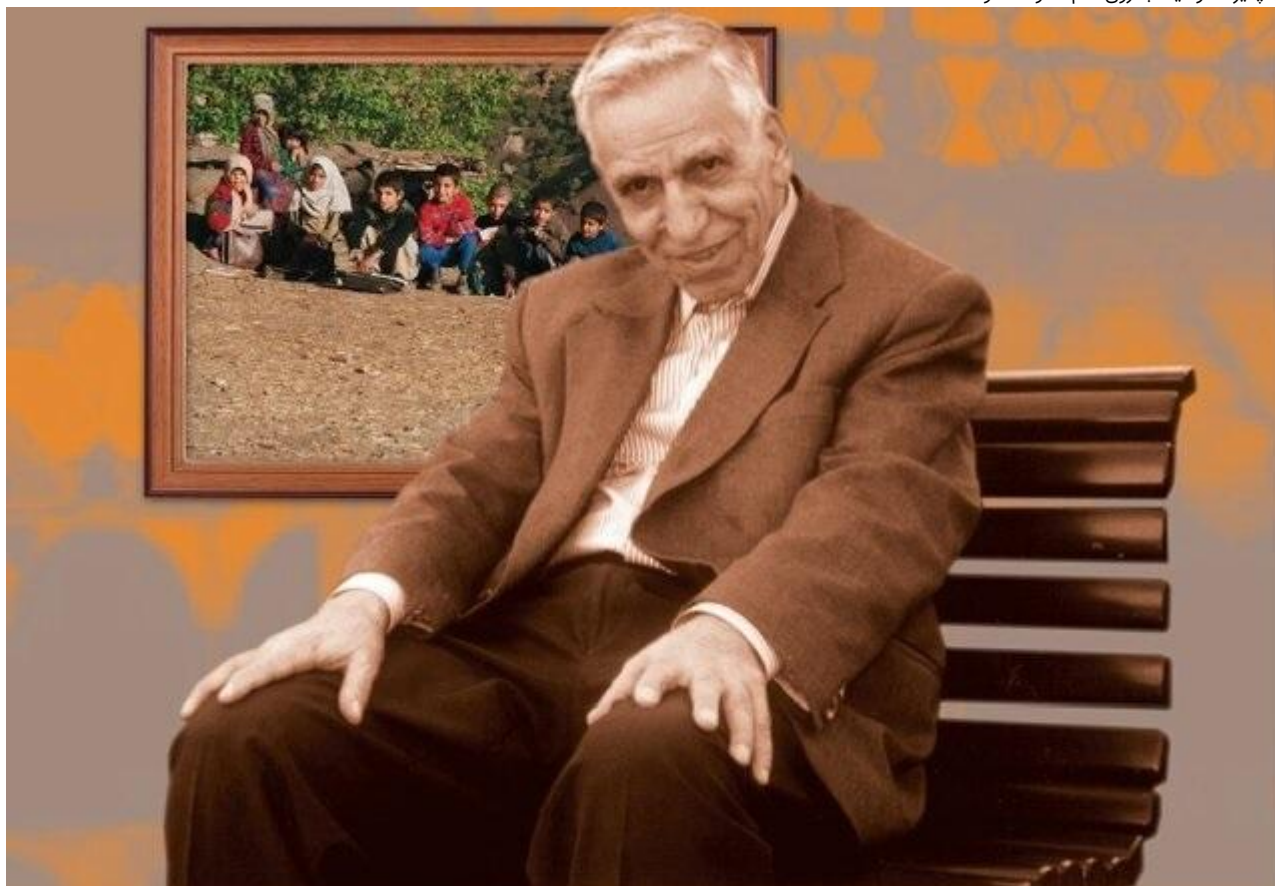

خبری که بی سروصدا بیش از ۴۰۰ مدرسه ساخت

زنده‌یاد «جلیل خسروشاهی» کارآفرین و مرد نیکوکاری بود که بی سر و صدا بیش از ۴۰۰ مدرسه در مناطق مختلف کشور ساخت و تابلوی هیچ‌کدام را هم به نام خود نزد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان، به نقل از خبرگزاری ایسنا، پنجم شهریور ماه سال ۱۳۸۶ روزی بود که چشمان «جلیل خسروشاهی»، آفتاب این دنیا را به مهمانی نپذیرفت و دیده به روی عالم ملکوت گشود.

جلیل خسروشاهی که بود؟ وی تاجر کارآفرین و خیر مدرسه ساز تبریزی بود. در سال ۱۲۹۸ شمسی در یک خانواده پرجمعیت در تبریز به دنیا آمد، با هفت خواهر و برادر. پدرش حاج غفار خسروشاهی با دو تن از برادرانش که از تاجران سرشناس بودند، کار می‌کرد. جلیل نیز بعد از گرفتن دیپلم در بازار تبریز مشغول به کار شد. وی به همراه برادرش علی نقش بسزایی در تحولات و توسعه عرصه اقتصاد و تولید کشور داشته اند که روند اقتصاد نوین ایران را در این کشور و حتی خاورمیانه بنیان نهاده اند و تجارت به سبک سنتی و کلاسیک با ظهور این خاندان جای خود را به تجارت سبک نوین داده است. مدیریت کارخانه پارچه بافی آذربایجان، پایه گذاری و راه اندازی شرکت مینو، تجارت خانه فرش در هامبورگ، تاسیس فروشگاه بزرگ «صرفه» در تبریز، نمایندگی چندین شرکت اروپایی از جمله هنکل آلمان در ایران و... در کارنامه اقتصادی وی دیده می‌شود. اقدامات نیک و خیرخواهانه خسروشاهی که غالباً بدون ذکر نام و نشانی از وی انجام می‌شد بسیار گسترده بود. از کمک به درمان بیماران نیازمند و تهیه دارو و لوازم پزشکی، تامین معیشت خانواده های بی بضاعت، سرپرستی کودکان یتیم تهیه سرپناه برای مستاجران، تا «مدرسه سازی».

وی در نهایت تصمیم گرفت در روستاهای دورافتاده و محرومی که کودکانش برای رسیدن به مدرسه باید از رودخانه، کوه و جنگل عبور می‌کردند، مدرسه بسازد. اولین اقدام شایسته ایشان در امر مدرسه سازی، احداث ۱۲ باب مدرسه به نام مقدس ۱۲ امام در خسروشهر، آذرشهر، شبستر و تبریز بود. محمود اسلامی، مسئول امور مدرسه سازی تشکیلات مرحوم خسروشاهی در مورد وی می‌گوید: «ایشان حساسیت عجیبی به ادامه روند مدرسه سازی داشت. حدود ۴۰ روز پیش از فوت، وقتی در آخرین دیدارمان همچنان بر ساخت و ساز مدرسه تأکید می‌کرد و آخرین جمله اش خطاب به بنده در رابطه با احداث مدارس محکم و ضد زلزله بود.»

خسروشاهی هر سال سود حاصل از تجارت و کارخانه هایی را که داشت برای معتمدانش در سراسر کشور می‌فرستاد و از آن ها می‌خواست مدرسه بسازند و حاصل این تصمیم و همت او مدارس زیادی در روستاهای دورافتاده این مرز و بوم شد اما سر در هیچ مدرسه ای نام خسروشاهی را به خود نندید و هیچ گاه در هیچ مراسم کلنگ زنی یا افتتاح حاضر نشد. بسیاری از مدارس که وی سالیان پیش ساخته، جایی ثبت نشده است، اما می‌توان گفت تعداد این فضاهای آموزشی بیش از ۴۰۰ مدرسه در اقصی نقاط کشور است.

سوی ساخت مدارس بیش از هزار سرویس بهداشتی نیز در مدارس سراسر ایران ساختند و انتشارات فنی ایران را راه اندازی کرد که به چاپ و نشر کتاب های مفید و فرهنگ سازی برای کودکان، جوانان و عموم مردم پرداخت تا سطح علمی کشور ارتقا یابد.

زمانی که او در خانه اش در سوییس در سن ۸۸ سالگی فوت کرد، روان افتتاح چند مدرسه در روستاهای ایران به نیابت از او قیچی شد. جلیل خسروشاهی پدر بی نشان و بی آوازه هزاران کلاس درس و ده هাজার دانش آموز و معلم این مرز و بوم است.